

وټنا کړدنی خه ونټکی له بیرنه کړاو له ونټو شه مه نده فردا - 2 - ...سټران محهمه د

بهشی دووهم

*رامبټو سه فهره کانی:

رامبټی همرزه کاری سرکټش له 1875 د و له تمه نی 21 سا یدا واز له
شیر ده ټټټ و له سه فهدا ئازادی ره هاو عیشقی راسته قینه
ده بین ټټو، هه رچه نده ټو هه ر له تمه نی 14 سا ټټو هه وټی
فربوونی زمانه کانی وهك روسی و عه ره بی و ئینگیزی شی ددها، به ټټام
دایکی جوتیار ټکی هه ژار بوو، هه رگیز پاره ی ټو هی نه بوو بیداته
رامبټ تاسه فهره کانی پټ بکات. جگه له مهش نه یده ویست رامبټ ټو
ټټگایه بگر ټټه بهر، بټیه جاراندك رامبټ کټټب و ته نانه ت سعاته که ی
ده ستیشی فر ټټووه، ټم عه شقه بوو وای لټ کرد به پټ به سه رچیا
به فرینه کانی ټلپ بکه وټ بټ هټټانه دی ئاواته کانی، تا له
20/10/1878 جاریکی تر به پټ ده که وټ ته ټټ تا کو ده گاته لټ جانو که
له وټ سواری شه مه نده فهر ټك ده بټت به ره و جه نه و او له وټ شه و به
ټه سه که نده ریبه و له وټ شه و به ټ قوبرس، تاله ټټی کار ټکی میریبه و
که مټك له وټ نیشته جټ ده بټت و پاشان به هټی ده مه بټټی له گه
به ټټوبه ردا واز له وټ کاره ده ټټټ و ده چټټو هه ټه سه که نده ریبه و
له وټ شه و به ټ عه ده ن، و پاشان حه به شه و پاشتر به هټی جه نگی
کټلټ نیالیزم له ناوچه که بیر له و ده کاته و به بټ ته بازرگانی چهك له
ناوچه کانی حه به شه و و تا له 1891 له سه ر ئام ټزگاری پزیشك
ئاگادارده کړ ټټو هه که برینی ټه ژنټی راستی مه ترسی لټ ده رکر ټت و
باشتره بگه ټټو هه فهره نسا.

هەر 10 رۆژ دواى گەشتنى بە عەدەن (هەرچەندە 45 مانگ تيايدا مایه وه)، نامەیهك بۆ كه سوکاری دهن رۆت و تيايدا ده بۆت: گەر چه ند سەد فرەنك كەم چنگ بكەوێت ئەوا سەفەر دەكەم بۆ زەنجەبار دە بۆن لەوێ كار هەیه، هەروەها لە بارەى نەبوونی پەيوەندى بە ئەوروپى رەگەزەكانى ناو عەدەن ئەو لە 14/4/1885 دا لە نامەیهكدا دەنووسێت: "سەبارەت ئەوروپىيەكان تەنیا چەند كارمەندكەى دەبەنگى لێ دەژى كه سەرقاڵى بازى گانين و هەموو پارەكانیان لە بليارد دا سەرف دەكەن".

لای رامبۆ سەفەر جێرێكە لە دزینەوێكان، هەروەك چۆن لای هەندێك ئەو بەس شاعیر نەبوو بەكو فەیلەسوفیش بوو، بۆیە ئەو لە ماوهى كورتى ژيانیداو لە زۆر بۆنەو كاتى جیاوازدا زۆر شوێنى جیهان گەڕاوه لەوانە: ئیندۆنوسیا، هۆلەندا، ئەمەنیا، جاكرتا، میسر، حەبەشه، زەنجەبار، یەمەن، سوید، قوبرس، سویسرا...

❖ * شیعری: خۆنوێكى زستان

لێ زستاندا سەفەر دێكێن لێ ناو
فارگەنێكى پێمەیی كوشن شین،
ئێمە باش دێبین، هۆلانێى ماچێكى شەت چاوەوێوانێ،
لێ هەر گۆشەش یێك.

تێ چاوت دادخەیت تا لێ پێنج رۆكێوێ نێ بینیت،
سەبەرى و گەزى ئێوارێ،
وێ یێنى ئێو وێ حشانێ، بۆ وێ تێدێ پێن بۆ لماندا
هێ گورگێ رێشەكان و خۆوێ رێشەكان.

پاشان هەست بۆ روومەت دێكێت
زۆر توند ختوكێى دێ
ماچێكى بچوك وێك جا جێجێكێ یێكێ شەت

بـسـر روومـتا را بکات.

نـجا دـتـ: بـگـرـ! " سـرت شـکـو

– وئـمـش بـکا وـخـ

لـ دووی ئـ و بونـ وـر دـگـگـین

– هـندـ دوور سـفـری کردووـ...

• وـنهـکانـی ناوهـوی سهـفهـر:

گەر جارـکی تر بـگهـنـهـوه بـ لـدوانـکی زیاتر دهربارهـی چهـمکی سهـفهـر لای خودی ئارسەر رامبـ (20 ئـکتـبەر 1854 – 10 ئـفـهـمبەر 1891) له ژـرـرـشـنایـی دهـقی (خهـونـکی زستان) دا، ئهـوا پـوـیـستـمان به لـدوانـکی زیاتره، زیاتر رـچوون به وـنهـکانـی ناوهـوی ناخی شاعیردا، وهـكـ چـنـ له بهـشی یهـکهـمدا زیاتر لهـسەر دیوی دهرهـوهـی شیعـرهـکه و زاراوهـو وـنهـ شیعـریهـکان دواـین، ئهـوا ئـستا جـی خـیهـتی ماف به لایهـنه نا بهـرجهـستهـکی ئهـو سهـفهـره بدهـین، که له ئاماژه شاراوهـکانی دهـقهـوه لـی تـدهـگهـین.. بـ ئهـوهـی سهـرهـتا دهـست بهـم باسه بکهـین دهـبـت بـپرسـین ئایا سهـفهـر خـشهـیان ناخـش؟ ئایا بـهـیوایـی دهـبهـخشـیان هیوا بوون؟ ئایا هـهـهـهـاتی رامبـ له ئـوارهـیهـکی ساردی ئـکتـبـهـردا هـهـهـاتـن نیـیهـ لهـ خودی ترس و نیگهـرانـی و دووبارهـبوونهـوهـکانی رـتـینی ژیاـنی خودی خـی؟ بـ گهـیشـتهـ دنیا تازهـکان و جـهـشتـنی نوستالیزیا و ههـموو شـوازهـکانی ملکهـچی؟ ئایا چاوداخستن له نهـبینـی ههـموو دیمهـنه قـزهـونهـکان؛ ئازایهـتی و جورئـهـتی سهـرهـتای سهـفهـره دواـینهـهاتـوهـکانی شاعیر نـین؟ که پـشـهـ ئهـوهـی له واقعـهـهـبـت له نهـستی خـی هـهـدـ که باکراوندـکی پـهـسـرهـت و ئهـفسانهـو پـدـو و درنج و دهـستهـمـیه، دهـمهـو و تهـی هاوـکهـم بهـنـمهـوه لهـمبارـهـدا که گوـتی:

شاعیرهـکان به رامبـشهـوه بهـشـكـ له شیعـرهـکانـیان له وـنهـیهـکی بـ مانا زیاتر هـیچـی تر نیـیه، که تایبهـته تهـنـیا به خـیان، بهـهـرواش بـلیمهـتی زهـمهـنـکه، سهـردهـمـکه، ساـتـگهـلـکه که دووبارهـبوونهـوهـی ئاسـتهـمه، رامبـ خـی لهـوتهـیهـکـدا نهـفهـرت له بـهـوایـی دهـکات و دهـتـ: تـینی بـهـیوایـی پاـم پـیوهـدهـنـت رووبهـرووی ههـموو شـتـكـ بـمهـوه؛ سروشت، شتهـکان، خودی خـشم، دهـمهـو و تهـی ههـموو ئهـوانه بدـنـم.

ئەمە ۋەك ھەزە خولاي ھەميشەي شاعير مايەوہ تا كچى دوايشى
 كرد، سەفەر بەرەو دىنا نەبىنراو و نەزانراوہكان، رەنگە لە ودا
 ھىوايەك خى مەئاس دابەت ، ئەو نەزانراوہى بەدواياندا دەگەت
 بىدەتەوہ، بىيە لەم دەقەدا وىي ھەموو نەش ۋەكانى سەفەر بەم
 رامبە زەر دىخەشەو ھەو دەدات پەردەيەكى نوڤى شانوى ژيان لابتات و
 رابردووە تا ھەكان تەپەندەت، ئەي گوايا نەمانپرسیوہ ھى چيە كە
 چەند مەشك فراوانن ئەو كەسانەي گەيدەن و بەركەوتنيان دەبەت
 لەگە كەلتەرە جياوازەكان و ئاسى بىرو ئەزموونيان فراوانتر
 دەكات، بە پەچەوانەي ئەوانەي نازانن تەنانت لە واقيعى شارەكانى
 دراوسەياندا چى دەگوزەرەت!

ياخىبوونەكى جوان و بەدەنگ ىگا بە رامبە نادات ھەر ماوہى سە
 مانگ لەسەر يەك لە جەيەك بەندەتەوہو رەنگى قەوزە لە نىگاي
 بنىشتەت، خى ژيانيش زەر كورتەو جياھانىش زەر بەرفراوانە، ئايا ئەمە
 چى و كوھمان بينيوہ؟ دانىشتن و سەرلەقاندن بە ھوكمەكى كنى
 بەستوو تەنيا عەقەي بەستوو و مەرقى كەنەخوازو پاشكەوتوو بەرھەم
 دەندەت، كە ھەو دەدەت ھەموو شتەكان بخاتە ژەر ھەژموونى خەيەوہ؛
 رازى بەت بە ھەموو قەدەرە سروشتى و دەستكردەكان، رەي ۋەك مەرق
 لە سەر تەختەي شانەي ژيان ۋەلابند پەش ئەوہى لە لاين دەسەتاتە
 جياوازە سەركوتكەرەكانەوہ ئەو رەيان لە سەنرەتەوہ، جا ھەر لە
 دەسەتاتى باوكسالاريەوہ بىگرە تا عورفى خەيەكى و كۆلتووور
 مامەستاو سىستەمى ھوكم و حىزب و ناوچەگەرەتى و پەليس و ئاغا
 دەزگا داپەسەنەرەكان... ھتە... كە دەيانەوت شاعير دەستەمە بكن
 تاكو ببەتە تاكەكى گۆ لەمشتى ھەخەتەتاو بە بەندە
 سەرابيەكانيان، لەم زەندە زەر رەشنىر خى لەدەستدەتات و توشى
 دووفاقى دەبەت لەگە تەگەشتن و قەناعەتە مەعريفىيەكانى ناوہوہى
 خەيدا، كە رەيشى مرد ئەوسا ھىچ داھەنەنەكى راستەقىنەش نا بەخشەت
 و سەرەنجام ۋەك ستارەيەكى لەكاركەوتوو دەكوژتەوہ و ھەر خەريكى
 وىي نەكردنەكانى خى دەبەت.

شيعراندى ئەم دىخەي سەفەر لاي شاعير خودى گەنگيدانە بەو مانايەي
 سەفەر لەخەيدا ھەيگرتووە، دىخەشيەكە تيايدا ھىواو ھەو و
 ياخىبوون و تواناو ئىرادەي تاك زان دەبەت بەسەر شكست و
 پەشيمانىوونەوہ بەھىوايىدا، بە ھەرچەندە لەمپەرىي مادى و شكست
 و نەبوونى و نامبوون لە ىي سەفەرەكاندا بن بەم ئىرادەي بىزەو
 شاعير زان دەبەت بەسەر ھەموياندا، ھەر بە تەنيايى و دوور لە
 ھەموو دىست و رەشنىشاندەرەو كەمەكيكارەك، بايەخەندان بە بەھى

مادی و ملکه چنه بوونه له بهردهم چیاکانی گیان کی سرکesh و یاخیدا،
 ئەوا هیچ له مپەرک نام نښتهوه لهو سه فهراڼه ی بیگ تهوه، مه گهر
 ئەو مهرگه ی هه موو مرځه کان له سات و شوځنی جیاوازدا له خځی
 ک یانده کاتهوه، ئەمه شه شادمانی ئە به خشت به سه فه ر لای رامب ی
 تازه لاو، که دواتر و هه ر زوو وازی له شیعرنووسین ه ځنا، دوا ی ئەوا ی
 زانی ئیتر خو ځنهره کان و دهزگا ئەده بی و چا په مه نییه کان ده سه وسانن
 له تځه شتنی ئەو، له بایه خدان به دنیاو شیعره کانی ئەو. ز ځر به ی
 خو ځنهره کانی ئەوساو ئاستاش دوا ی شاعیره ملچرچه کانی دیوه خانه کان
 ده که ون و چه پ ځه یان ب ځ ل ځده دن، گو ځ له ځیکلامه حیزبیه کان ده گرن و
 په سه ندی ئەو شاعیرانه ده که ن که حیزب وه ځ پ ځداو یستی نام ځره کانی
 خځی به کاریان ده ځنا و به رهنده ی کردوون، هه روه ها شاعیره کانیش
 شیعرنووسینیان کردووه ته پیشه و به ه ځیه وه موجه ی ج ځراو ج ځری پ ځ
 وه رده گرن، به ځام رامب دوا ی ئەوه ش وازی له نووسینی شاعر ه ځنا
 به ځام وازی له سه فه ره کانی نه ه ځنا، به ځکو دوورترو زیاتر په ره ی
 به سه فه ره کانیدا، خودی رامب بوو بووه خاوه نی ب ځیاری هه موو سه فه ره
 دوورو نزیکه کانی ئەوساو داهاتووی نه ک که س کی تر، هه رواش داما ځراو
 له هه موو نیشتیمان ځ مادام مرځی تیا به ند ده کړت. ئەمه یه
 بلیمه تی مرځ ځکی جیاواز که شتان ځ ده کات کهسانی تر پ ځی
 هه ځنه ستاوه، ل ځره شه وه سه فه ره کانی رامب شان به شانی شیعره کانی
 ده بنه ج ځی ل ځورد بوونه وه ی ره خنه نووسان و شیعردستان له سه ران سه ری
 جیهاندا، له وساو ئاستاشدا. که واته سه فه ر لای رامب ج ځر ځکو بووه له
 ره فزکردنه وه و نا ځازی بوون به واقعی سه پ ځنراو، هه میسه گیانی له
 دوا ی ئەو ره هاییه گه ځاوه سه ربه ستی راسته قینه یان پ ځ به خشیوه.
 پ ځش مردنی به چه ند ر ځر ځکو خوشکه که ی داوا له قه شه ده کات سه ردانی
 بکات و دانپیانانی پ ځش مهرگی ل ځوه ربگر ت به ځام پاش ماوه یه ک قه شه
 به ره نگ ځکی هه ځبزرکاوه وه ده چ ځته ده ر ځ و به خوشکه که ی ده ځت :

براکه ت پ ځویستی به وه رگرتنی هیچ دانپیانانیک نیه، ئەو له هه موو
 ئەوانه ی بینیومن ب ځوایه کی قو ځتری هه یه. هه رواش له دوا ساته کانی
 ژیانیدا رامب گوتوویه تی: ئەم ځ چیر ځکی د ځزه خی ځم ک ځتایی
 پ ځه ځنا، ئەو د ځزه خه ک ځنه ی نه وه ی ئاده میزاد ده رگا کانی کرده وه..
 به ځام هه رگیز ئەو په ر ځش و گ ځو تینه نامر ت که له شیعری
 (هسته کان) دا له سه ره تای شاعیر ځتیدا ئاماژه ی پ ځده دات و تامردن
 له گه ځیدا ده ژی:

به ځام خ ځشه ویستی ب ځ ک ځتا له ناخمد ا ب ځند ده ب ځ
 ئیتر من ده ځم دوور ز ځر دوور وه ک ب ځهیمییه ک

ئاوانزان له دوتووی سروشتا وهك له باوهشی ژنكا
 كلا د جانكا لاس سه باره تی دهت: رامب کارکی له راده به دهر بوو،
 دیارده یهك بوو پشتر و دواتر رووی نه دایه وه، كیه ئه و رامب یه
 ئه م رانه ی بینی. كیه رامب كه ئه و شو نه ی له ژیا نماندا
 داگیر کرد؟ ئه و ئه و گه نجه هه رزه کاره به هره داره بوو ، دهستی به
 ئازادییه وه گرت، عاشقك بوو ئه و شیعره تازانه ی د زینییه وه و
 هه ندك له لاپه هکانی فاندان به دهم با وه، رژیکیش پشتی خای
 تکردن، کاتك لایان نائومد بوو، كه به هکاری كهوتنی خه ونه کانی
 لكدانه وه ئیدی ب دوور سه فهری کرد.

ساران محهمه د